

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1147/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.Д., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 2037/10 од 23.11.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 138/11 од 24.03.2011. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног М.Д., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 2037/10 од 23.11.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 138/11 од 24.03.2011. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 2037/10 од 23.11.2010. године, између осталих, окривљени М.Д. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 12.08.2010. до 23.11.2010. године, те је обавезан да суду накнади трошкове поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 138/11 од 24.03.2011. године делимичним уважањем жалби бранилаца окривљеног Ж.Д. и окривљеног Д.З. преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К 2037/10 од 23.11.2010. године само у односу на окривљене Ж.Д. и Д.З., док су жалбе бранилаца окривљеног Х.Р. и окривљеног М.Д. одбијене као неосноване а првостепена пресуда у истом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, окривљени М.Д., поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредбе члана 17. и члана 352. став 2. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан, те

да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом Законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП-а предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени М.Д. захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по Законнику о кривичном поступку нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.